

عنوان مقاله:

بررسی نقش شاخص های حکمروایی خوب شهری در توسعه پایدار

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی وکالت، حقوق و علوم انسانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مرتضی بخشی گرمی - دانشجوی دکترای تخصصی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز

مریم حیدری فنونی - دانشجوی دکترای تخصصی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مرند

فرزاد تات شه دوست - دانشجوی دکترای برق کنترل دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار

احمد غضنفری خوش - پژوهشگر مسائل شهری و کارشناس زیست شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کازرون

هاوتاز بایزیدی - کارشناس ارشد علوم تربیتی دانشگاه تربیت مدرس

رسا صفائی نمین - دانشجوی دکترای تخصصی جغرافیا و برنامه ریزی شهری علوم و تحقیقات تهران و همزمان دانشجوی کارشناسی حقوق واحد شهرقدس

خلاصه مقاله:

حکمروایی خوب شهری به معنی هدایت و مدیریت صحیح و کارآمد جامعه در چارچوب حاکمیت قانون، تصمیم گیریمنتقی و عادلانه همراه با پاسخگویی و مسئولیت پذیری، مشارکت عمومی و راهبردهایی از این قبیل است. از سوییگر از اهداف بزرگ دولتمران امروزه دستیابی به توسعه پایدار شهری است براین اساس هدف از این پژوهش بررسی نقش شاخص های حکمروایی خوب شهری در توسعه پایدار می باشد. پژوهش از نوع توصیفی بوده و به شیوه بکتابخانه ای انجام شده نتایج تحقیق نشان می دهد توسعه ی پایدار به عنوان یک فرایند در حالی که لازمه بهبود و پیشرفت است، اساس بهبود وضعیت و رفع کاستی های اجتماعی و فرهنگی جوامع پیشرفته را فراهم می آورد و باید موتور محرکه ی پیشرفت متعادل، متناسب و هماهنگ اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی تمامی جوامع و بهویژه کشورهای در حال توسعه باشد. از این رو حکمروایی خوب شهری به عنوان وسیله ای در راستای بهبود عملکرد مدیریت شهری و با شاخص های خود هم چون شفافیت، پاسخگویی و غیره می تواند در صورت استقرار در جامعه زمینه های شکل گیری توسعه پایدار را نیز در اجتماع فراهم نماید و البته در تحقق این امر، تعامل شهروندان و نیروهای سیاسی اجتماعی جامعه مدنی با دولت، ضروری است.

کلمات کلیدی:

حکمروایی شهری، مدیریت شهری، توسعه پایدار، شهرنشینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1928554>

